

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 marca 1933 r.

w sprawie statutu „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Na podstawie art. 1 punkty a), c), g), h), i) ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) i w związku z ostatnim etapem § 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. w sprawie przemysłowej organizacji obrotu zagranicznego olejem skalnym i produktami naftowymi (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754) — zarządzam, co następuje:

1. Wydaję załączony do niniejszego statutu organizacji przemysłowej „Polski Eksport Naftowy”.

§ 2. Statut ten obowiązuje z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Czynności swe, określone w części III statutu, rozpocznie „Polski Eksport Naftowy” z chwilą wpisania go do właściwego rejestru handlowego.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Dr. F. Zarzycki.

Załącznik do rozporządzenia  
Ministra Przemysłu i Handlu  
z dnia 31 marca 1933 r. (poz. 101).

### STATUT

Organizacji przemysłowej „Polski Eksport Naftowy”, powołanej do życia rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754), na podstawie ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306).

#### Część I.

#### POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Nazwa, siedziba, osobowość prawna.

§ 1. Nazwa organizacji brzmi: „Polski Eksport Naftowy”.  
Siedzibą „Polskiego Eksportu Naftowego” jest Lwów.

„Polski Eksport Naftowy” posiada osobowość prawną, z odpowiedzialnością ograniczoną do

majątku organizacji, bez odpowiedzialności uczestników za jej zobowiązania.

„Polski Eksport Naftowy” może nabywać wszelkie prawa, zaciągać wszelkie zobowiązania, wnosić skargi i być pozywanym.

„Polski Eksport Naftowy” podlega wpisaniu do właściwego rejestru handlowego i z chwilą wpisu rozpocznie czynności, określone w części III statutu.

#### Cele organizacji.

§ 2. Celem „Polskiego Eksportu Naftowego” jest regulowanie, na zasadzie centralizacji, w myśl artykułu 1 punkt c) ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) i rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754) — całkowitego obrotu zagranicznego tak olejem skalnym, jak i produktami naftowymi.

Dla przeprowadzenia tego zadania „Polski Eksport Naftowy”:

a) oblicza i oznacza ilości produktów naftowych, które mają być w danym okresie przez uczestników z ich wytwórczości wydzielone do eksportu (ustalanie masy eksportowej),

b) dokonywa czynności, związanych z eksportem i importem oleju skalnego (ropy) i produktów naftowych, w sposób przewidziany w postanowieniach niniejszego statutu,

c) dokonywa wszelkich czynności, w statucie niniejszym określonych, a zmierzających do stwierdzenia cen krajowych i eksportowych poszczególnych produktów naftowych, a to w związku z §§ 10 i 11 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754),

d) kontroluje wykonywanie przez uczestników ich obowiązków, wynikających z powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 12 października 1932 r., wydawanych na zasadzie ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) i powołanego rozporządzenia dalszych rozporządzeń i zarządzeń Ministra Przemysłu i Handlu, dotyczących obrotu zagranicznego, oraz szczególnych postanowień niniejszego statutu,

e) bierze, w razie potrzeby, udział w przedsiębiorstwach handlu zagranicznego produktami naftowymi i zakłada oddziały tak w kraju, jak i zagranicą,

f) dokonywa potrzebnych czynności administracyjnych w myśl postanowień niniejszego statutu,

g) wykonywa wszelkie inne czynności, które okażą się potrzebne lub wskazane, dla należytego zrealizowania celu organizacji w pierwszym ustępie określonego.

#### Uczestnicy organizacji.

§ 3. Uczestnikami „Polskiego Eksportu Naftowego” są wszystkie, znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedsiębiorstwa naftowo-rafineryjne i gazolinowe, z wyjątkiem przedsiębiorstw naftowych, których łączny przerób ropy nie przekracza 1.000 tonn, lub łączna wytwórczość gazoliny 300 tonn w roku kalendarzowym — i te jednak przedsiębiorstwa stają się uczestnikami „Polskiego Eksportu Naftowego” z dniem, w którym ich przerób ropy w danym roku kalendarzowym przekroczył 1.000 tonn, względnie w którym wytwórczość gazoliny przekroczyła 300 tonn.

Przedsiębiorstwa rafineryjne, niekorzystające z przywilejów, wynikających z §§ 9 i 10 rozporządzenia z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754), które oddały swoją ropy w przeróbkę do zakładu rafineryjnego innego przedsiębiorstwa, pozostają uczestnikami „Polskiego Eksportu Naftowego” z wszystkimi obowiązkami i prawami w odniesieniu do tych ilości produktów, które zostały uzyskane z ropy oddanej do przeróbki.

Gdy przedsiębiorstwo nie jest prowadzone przez właściciela, lecz przez dzierżawcę, lub inną

osobą, która posiada prawo bezpośredniej dyspozycji produktami, które wytwarza, prawa i obowiązki uczestnika wykonują wyżej powołane osoby.

W razie wątpliwości, kto reprezentuje prawa i obowiązki danego przedsiębiorstwa, uważa się za uprawnionego zastępcę przedsiębiorstwa tę osobę, która została zgłoszona właściwej władzy przemysłowej.

#### Obowiązki i prawa uczestników.

§ 4. Uczestnicy obowiązani są do: przestrzegania postanowień niniejszego statutu i do wykonywania zarządzeń organów „Polskiego Eksportu Naftowego”, na podstawie statutu wydanych; udzielania wszelkich wyjaśnień, żądanych przez organy „Polskiego Eksportu Naftowego”, i poddawania się ich kontroli, zarządzanej w ramach statutu, oraz umożliwiania w tym celu korzystania ze swych laboratoriów i personelu, a to zarówno na miejscu w przedsiębiorstwach, jak i gdziekolwiek się znajdujących.

Pozatem uczestnicy „Polskiego Eksportu Naftowego” obowiązani są do podporządkowania się wszelkim zarządzeniom Komisarza Rządowego, wydanym w ramach jego kompetencji i uprawnień.

Wszelkie inne obowiązki, oraz prawa uczestników normują szczegółowe przepisy dalszych paragrafów niniejszego statutu.

#### Majątek.

§ 5. Majątek „Polskiego Eksportu Naftowego” stanowią wszystkie nabyte przezeń nieruchomości i ruchomości, należności i fundusze gotówkowe, pochodzące z opłat na jego rzecz czynionych (§ 6).

#### Budżet i koszty utrzymania.

§ 6. Organizacja „Polski Eksport Naftowy” nie jest obliczona na zysk i funkcjonuje na podstawie corocznie uchwalanego przez Radę Nadzorczą, a zatwierdanego przez Ministra Przemysłu i Handlu, na wniosek Komisarza Rządowego, budżetu.

Budżet składa się z dwóch części: administracyjnej, określającej koszty administracji „Polskiego Eksportu Naftowego” i nadzoru rządowego nad organizacją — oraz handlowej, określającej koszty, związane z czynnościami handlowymi „Polskiego Eksportu Naftowego” w zakresie eksportu i importu.

Koszty utrzymania organizacji ponoszą jej uczestnicy drogą:

a) opłat, nałożonych na uczestników w myśl artykułu 4 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306),

b) zwrotu kosztów, związanych z czynnościami handlowymi w zakresie eksportu i importu.

Opłaty przewidziane pod punktem a) idą na pokrycie budżetu administracyjnego, a pod punktem b) — na pokrycie budżetu handlowego.

Do wnoszenia opłat wymienionych w punkcie a) obowiązani są wszyscy bez wyjątku uczestnicy „Polskiego Eksportu Naftowego”, a do wymienionych w punkcie b) ci tylko, którzy w transakcjach eksportowych i importowych faktycznie biorą udział.

Sposób obliczania opłat z tytułu punktu a) ustala paragraf następny, a z tytułu punktu b) § 74 niniejszego statutu.

§ 7. Opłaty wymienione w punkcie a) § 6 obliczane są w granicach budżetu administracyjnego dla wszystkich uczestników równomiernie, proporcjonalnie do masy eksportowej każdego, określonej w tonnach. Opłaty te wnoszone są kwartalnie zgóry.

Gdyby okazało się, że opłaty preliminowane nie wystarczają na pokrycie wydatków, winien być uchwalony dodatkowy budżet i podany do zatwierdzenia, jak poprzednio, oraz winny być obliczone dodatkowe opłaty, zgodnie z para-

fem poprzednim i pierwszym ustępem niniejszego paragrafu.

Zasady wyrażone w ust. 2-gim stosuje się analogicznie przy układaniu budżetu handlowego.

Proporcjonalna wysokość opłat podaje Zarząd do wiadomości uczestników na każde półroczne zgóry, na podstawie masy eksportowej uczestników za ostatnie sześć miesięcy. Ostateczne rozliczenie za rok operacyjny następuje w miesiąc po przyjęciu przez Zgromadzenie Uczestników zamknięć rachunkowych organizacji.

§ 8. Niezapłaconych w terminie opłat dochodzić się będzie w drodze administracyjnej, a niezależnie od tego mogą być wobec uchylających się od zapłaty uczestników zastosowane, na wniosek Komisarza Rządowego, inne rygory, wpływające tak z ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306), jak i z rozporządzeń wykonawczych, na jej podstawie przez Ministra Przemysłu i Handlu wydanych.

§ 9. Rokiem operacyjnym organizacji jest rok kalendarzowy.

### Władze organizacji.

§ 10. „Polski Eksport Naftowy” posiada następujące władze:

- Zgromadzenie Uczestników,
- Radę Nadzorczą,
- Komitet Handlowy,
- i Zarząd.

Ponadto funkcjonuje przy organizacji Sąd Polubowny.

Nadzór nad organizacją wykonuje Komisarz Rządowy, mianowany przez Ministra Przemysłu i Handlu.

### Zgromadzenie Uczestników.

§ 11. Zgromadzenia Uczestników mogą być zwyczajne i nadzwyczajne.

Zwyczajne Zgromadzenie Uczestników odbywa się raz do roku, po zamknięciu rachunkowym za rok ubiegły, nie później, niż w maju.

Nadzwyczajne Zgromadzenia Uczestników odbywają się w miarę potrzeby, na mocy decyzji Zgromadzenia Uczestników, Rady Nadzorczej, Zarządu lub na pisemne życzenie dwu lub więcej uczestników, przedstawiających łącznie przynajmniej 10% masy eksportowej, oraz na żądanie Komisarza Rządowego.

§ 12. Zebranie Uczestników zwołuje Zarząd przez ogłoszenie w „Monitorze Polskim”, przynajmniej na 14-dzie dni przed dniem zebrania, z podaniem terminu i miejsca zebrania, oraz porządku obrad. Ponadto Zarząd zawiadamia o tem każdego uczestnika listem poleconym. Nieotrzymanie jednak zawiadomienia w drodze listownej nie może stanowić o nieważności Zebrania, o ile ogłoszenie w „Monitorze Polskim” ukazało się w przepisany terminie.

§ 13. Do zakresu działania Zebrania Uczestników należy:

- wyбір Rady Nadzorczej,
- zatwierdzanie rocznych zamknięć rachunkowych, oraz sprawozdań z czynności „Polskiego Eksportu Naftowego” i udzielanie absolutorium Zarządowi i Radzie Nadzorczej za działalność w roku sprawozdawczym,
- upoważnianie Zarządu do zawierania umów o nabycie i pozbycie nieruchomości lub praw, odnoszących się do nieruchomości,
- uchwalanie propozycji co do zmian statutu,
- uchwalenie sposobu likwidacji organizacji,
- powołanie uchwał co do wszystkich innych spraw, które przez Radę Nadzorczą Zgromadzeniu Uczestników przekazane być mogą.

Uchwały ad p. c) i d) wymagają większości dwóch-trzecich oddanych głosów; poatem upoważnienie do nabycia nieruchomości, lub praw na nich, wymaga uchwalenia specjalnych środków finansowych, do dostarczenia których nie mogą być pociągnięci uczestnicy, którzy oświadczyli się przeciw danej transakcji.

§ 14. Zgromadzenie Uczestników zgaga przewodniczący Rady Nadzorczej, lub jego zastępcę, poczem z pośród osób uprawnionych do uczestnictwa w zebraniu wybiera się zwykłą większością głosów przewodniczącego. Przewodniczący powołuje dwóch asesorów i sekretarza, który sporządza protokół.

Protokół winien zawierać: spis wszystkich uczestników, reprezentowanych na Zgromadzeniu, oraz osób uprawnionych w ich imieniu do głosowania, liczbę głosów, którą każdy z uczestników rozporządza, oraz krótki przebieg obrad i zapadłe uchwały.

Protokół podpisuje przewodniczący, asesorowie i sekretarz.

Odpis protokołu winien być przesłany wszystkim uczestnikom, oraz Komisarzowi Rządowemu w terminie dni 15-tu po odbytem Zgromadzeniu.

§ 15. Do ważności uchwał Zgromadzenia Uczestników wymagane jest, by była na niem zastąpiona taka liczba uczestników, która reprezentuje przynajmniej połowę uprawnionych gło-

sów wszystkich uczestników „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Gdyby Zgromadzenie z powodu braku powyższego warunku było niezdolne do powzięcia uchwał, zwołuje się je ponownie i ono już, bez względu na liczbę reprezentowanych głosów, stanowi prawo do wszystkich sprawach, wymienionych w porządku dziennym niedoszedłego poprzednio do skutku Zgromadzenia Uczestników.

Termin ewentualnego ponownego Zgromadzenia może być umieszczony w ogłoszeniu, zwołującym Zgromadzenie Uczestników w pierwszym terminie.

§ 16. Każdy uczestnik ma na Zgromadzeniu Uczestników tyle głosów, ile dziesięciotonnowych cystern mas eksportowej zostało mu oznaczone łącznie w ciągu ostatnich sześciu miesięcy przed dniem zwołania Zgromadzenia. Ułamki ponad połowę cystern uważa się za całą cysternę, równe połowie lub mniejsze nie znajdują uwzględnienia.

Każdy uczestnik „Polskiego Eksportu Naftowego” ma jednak przynajmniej jeden głos.

O ile statut w poszczególnych przypadkach nie postanawia inaczej, uchwały Zgromadzenia zapadają zwykłą większością głosów, przyczem nie bierze się w rachubę wstrzymujących się od głosowania, lub oddających białe kartki.

§ 17. Na 10 dni przed Zgromadzeniem Uczestników Zarząd „Polskiego Eksportu Naftowego” sporządza spis uczestników, z wyszczególnieniem wyrażonej w cysternach masy eksportowej każdego, a to stosownie do § 16 statutu, i umożliwia każdemu uczestnikowi zapoznanie się z tym spisem.

Każdy uczestnik ma prawo spis ten przejrzyć, a ewentualne zarzuty przeciwko niemu zgłaszać Zarządowi najpóźniej na trzy dni przed dniem Zgromadzenia.

W razie nieuwzględnienia stawianych zarzutów przez Zarząd, rozstrzyga przed terminem Zgromadzenia Komisarz Rządowy.

Uprawnieni przedstawiciele uczestników mogą brać udział w Zgromadzeniu osobiście, lub przez zastępcę, legitymującego się plsemnem pełnomocnictwem.

### Rada Nadzorcza.

§ 18. Rada Nadzorcza składa się najwyżej z trzynastu członków.

Wyбір członków Rady następuje w ten sposób, że każde 10% masy eksportowej, stanowiącej o prawie głosowania (§ 16 ust. 1) uprawnia do wyboru jednego członka Rady. Grupa przedsiębiorstw naftowo-rafineryjnych o wytwórczości do 6.000 tonn rocznie każda, oraz grupa przedsiębiorstw gazolinowych o tej samej wytwórczości maksymalnie wybierają po jednym członku Rady, choćby dana grupa nie reprezentowała 10% masy eksportowej.

Jeśli uczestnikom, którzy faktycznie eksportują, pozostaną przy poprzednim głosowaniu według ustępu drugiego niewykorzystane ilości głosów, reprezentujące razem co najmniej 6% masy eksportowej, a maksymalna liczba członków Rady Nadzorczej nie została jeszcze wybrana, wówczas w dodatkowym głosowaniu wybiera się temi pozostałymi głosami brakujących członków; wybór ten następuje bezwzględną większością głosów, przyczem wybranym będzie kandydat, na którego padną głosy reprezentujące przynajmniej 6% masy eksportowej; w razie rozstrzeżenia się głosów poniżej tego minimum, dalsze głosowanie nie nastąpi, a ilość członków Rady ogranicza się do ilości wybranych.

Członkami Rady Nadzorczej mogą być osoby, posiadające obywatelstwo polskie i niepozbawione z mocy wyroku sądowego zdolności do piastowania urzędów publicznych.

§ 19. Do Rady Nadzorczej mogą być wybrane jedynie osoby, będące właścicielami przedsiębiorstw, lub ich firmowymi zastępcami.

Z utratą charakteru, nadającego bierne prawo wyboru wygasa mandat danego członka Rady. W tym przypadku, jak również w razie ustąpienia członka Rady z jakichkolwiek innych powodów, uzupełnia się skład Rady Nadzorczej drogą kooptacji kandydata, przedstawionego przez uczestników, których głosami był wybrany ustępujący.

Członkowie Rady Nadzorczej sprawują swoje czynności aż do wyboru nowej Rady na następnym dorocznym Zgromadzeniu Uczestników.

Członkowie Rady Nadzorczej nie pobierają za swoje czynności żadnego wynagrodzenia, prócz zwrotu kosztów podróży, o ile posiedzenie Rady Nadzorczej odbyłoby się poza Lwowem.

§ 20. Niezwłocznie po swym wyborze Rada Nadzorcza wybiera ze swego grona przewodniczącego i jego zastępcę. Wybór odbywa się w głosowaniu kartkami, osobno na przewodniczącego i osobno na jego zastępcę; wybranym zostaje członek Rady, na którego padła największa ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los.

Posiedzenia Rady Nadzorczej odbywać się winny najnżej cztery razy w roku.

Posiedzenia Rady Nadzorczej zwołuje przewodniczący, lub jego zastępcę. O terminie posiedzenia zawiadamiani są członkowie Rady listami poleconymi, zawierającymi porządek dziennej, a rozestaniem co najmniej na pięć dni przed dniem posiedzenia.

Niezależnie od swego uznania przewodniczący obowiązany jest zwołać w terminie dni siedmiu posiedzenie Rady na życzenie Komisarza Rządowego, Zarządu lub trzech członków Rady, o ile ci podadają na piśmie cel posiedzenia.

Członkom Rady wolno dać się zastąpić na posiedzeniach w prawie głosowania przez innego członka Rady. Pełnomocnictwo winno być udzielone na piśmie i okazane przewodniczącemu na początku posiedzenia.

Do ważności uchwał Rady Nadzorczej wymagane jest należyte zaproszenie wszystkich jej członków, tudzież obecność przynajmniej siedmiu z nich.

W posiedzeniach Rady Nadzorczej mają prawo brać udział członkowie Zarządu „Polskiego Eksportu Naftowego” z głosem doradczym.

Uchwały Rady zapadają zwykłą większością oddanych głosów. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.

Z obrad Rady Nadzorczej spisuje się protokół. Protokół podpisuje przewodniczący, a odpisy rozsyłane być mają wszystkim członkom Rady Nadzorczej, Zarządowi, oraz Komisarzowi Rządowemu, w ciągu tygodnia po posiedzeniu.

§ 21. Do kompetencji Rady Nadzorczej należy ogólny nadzór nad działalnością Zarządu „Polskiego Eksportu Naftowego”, a ponadto:

- wyбір Dyrektora, którego zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu po przedstawieniu mu przez Komisarza Rządowego odpowiedniej uchwały Rady Nadzorczej; w razie gdyby Rada Nadzorcza na dwóch po sobie następujących posiedzeniach — przyczem drugie, ponownie zwołane, nie może odbyć się później, niż w siedem dni po pierwszym — nie dokonała wyboru Dyrektora, to mianowany on będzie, — a w następstwie i odwołany być może — przez Ministra Przemysłu i Handlu na wniosek Komisarza Rządowego; odwołanie wybranego Dyrektora następuje drogą uchwały Rady Nadzorczej, albo na żądanie Ministra Przemysłu i Handlu,
- mianowanie i odwoływanie na wniosek Dyrektora, zastępców jego i prokurentów,
- zawieranie umów służbowych z członkami Zarządu,
- zastępowanie interesów organizacji w sprawach przeciw Dyrektorowi,
- uchwalanie instrukcji dla Zarządu,
- uchwalanie preliminarzy budżetowych,
- uchwalanie wniosków co do zamknięć rachunkowych i sprawozdań z działalności „Polskiego Eksportu Naftowego”, które mają być przedstawione Zgromadzeniu Uczestników,
- przygotowanie wniosków i stawianie ich na Zgromadzeniu Uczestników,
- powołanie uchwał co do zwołania Zgromadzenia Uczestników, jakoteż zwoływania go, jeżeli Zarząd zaniecha tego, w przypadkach i terminach ustalonych przez statut,
- czuwanie nad wykonaniem uchwał Zgromadzenia Uczestników,
- powołanie uchwał w sprawach wymienionych w punkcie e) § 2,

l) coroczne przeprowadzanie przez wydelegowanych z pośród siebie trzech członków, lub przez zaprzysiężonego księgowego, rewizji ksiąg i rachunków „Polskiego Eksportu Naftowego” i składanie z wyników tej czynności sprawozdania Zgromadzeniu Uczestników i Komisarzowi Rządowemu, oraz stawianie na Zgromadzeniu Uczestników wniosku co do udzielania absolutorium Zarządowi „Polskiego Eksportu Naftowego”.

### Komitet Handlowy.

§ 22. Sposób wyboru i zakres działania Komitetu Handlowego określa postanowienia §§ 57, 58 i 59 statutu.

### Zarząd.

§ 23. Zarząd „Polskiego Eksportu Naftowego” składa się z Dyrektora i jednego lub dwóch jego zastępców, powołanych stosownie do punktów a) i b) § 21 statutu.

§ 24. Do pomocy Dyrektora i jego zastępców może być dodana pewna liczba prokurentów, powołanych stosownie do punktu b) § 21 statutu.

Podpisy wszystkich członków Zarządu oraz prokurentów winny być skreślone we właściwym osądzie rejestrowym osobiście, albo zgłoszone do rejestru handlowego w formie uwierzytelnionej.

§ 25. Zarząd zastępuje „Polski Eksport Naftowy” we wszelkich aktach prawnych i handlowych, a w szczególności przed sądami i władzami. W ten sam sposób podpisywane są wszelkie zgłoszenia do rejestru handlowego.

Podpis „Polskiego Eksportu Naftowego” następuje w ten sposób, że pod wypisaną, wydrukowaną, lub wyciętą nazwą „Polski Eksport Naftowy” podpisuje się bądź Dyrektor i jego zastępcy.

ca, bądź jeden z powyższych, łącznie z jednym z prokurentów.

§ 26. Zarząd działa na podstawie niniejszego statutu, uchwał Zgromadzenia Uczestników i instrukcji, wydanych przez Radę Nadzorczą, oraz uchwał Komitetu Handlowego, powziętych w myśl postanowień niniejszego statutu.

§ 27. Zarząd sprawuje wszelkie czynności „Polskiego Eksportu Naftowego” nie zastrzeżone innym organom i jest odpowiedzialny za należyty tok prac organizacji, oraz przestrzeganie przez siebie postanowień niniejszego statutu.

Dyrektor jest uprawniony do czynienia wydatków w ramach zatwierdzonego budżetu i decyduje o przyjęciu i oddaleniu urzędników.

W razie nieobecności lub choroby Dyrektora, w prawa jego i obowiązki wchodzi zastępca Dyrektora lub prokurenta w kole starszeństwa, ustalonego przez Dyrektora.

Dyrektor i jego zastępcy są odpowiedzialni za swoje czynności wobec „Polskiego Eksportu Naftowego” w takiej mierze, w jakiej, w myśl obowiązujących ustaw, odpowiedzialni są członkowie zarządu spółek akcyjnych.

§ 28. Członkom Zarządu i prokurentom nie wolno zajmować się żadnymi interesami, wchodzącymi w zakres przemysłu i handlu naftowego, ani we własnym, ani w cudzym imieniu, ani należąc do przedsiębiorstw, zajmujących się takimi interesami, w charakterze spółników, zarządców, członków rady nadzorczej, lub jakimkolwiek innym, poza interesami, które przeprowadzają w imieniu „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Członkowie Zarządu i prokurenti nie mogą również bez zgody Rady Nadzorczej zajmować płatnych stanowisk w innych gałęziach przemysłu lub handlu.

§ 29. Sprawozdania ze swej działalności składa Zarząd Radzie Nadzorczej, a raz w rok, po zamknięciu roku operacyjnego, także i Ministrowi Przemysłu i Handlu za pośrednictwem Komisarza Rządowego.

## Część II.

### MASA EKSPORTOWA.

#### Pojęcie masy eksportowej.

§ 30. Przez masę eksportową rozumie się te ilości produktów, otrzymanych z przeróbki ropy lub gazu ziemnego (skrót: „produkty”), jakie przedsiębiorstwa naftowo-rafineryjne i gazolinowe obowiązane są wydzielać dla eksportu w myśl rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754), a które te ilości nie mogą być zbywane na rynek krajowy.

#### Grupy produktów masy eksportowej.

§ 31. Przez poszczególne grupy produktów rozumie się następujące kategorie produktów naftowych:

Grupa I. Benzyna: c. g. do 0.790, destylacja według Englera co najmniej 95% do 215° C., tolerancja według norm P. K. N. O ile produkt o c. g. 0.790 nie posiada określonych wyżej własności, natenczas zalicza się go do grupy III.

Grupa II. Gazolina: ciśnienie według Reida maksymalnie 1,55 atmosfery przy 38° C., destylacja według Englera przynajmniej 90% objętości przy 150° C., przy użyciu wody chłodzącej o temperaturze między + 2 do + 5° C.; tem samem straty destylacyjne nie mogą być wyższe, niż 10% objętości. Gazolina nie odpowiadająca własnościami wyżej określonym nie stanowi wytwórczości tak długi, jak długo znajduje się w zapasach zakładu gazolinowego — natomiast wszelkie ilości gazolinę wysyłane, choćby ona nie odpowiadała przepisany wyżej własnościom, zalicza się do wytwórczości gazolinę.

Grupa III. Nafta: c. g. do 0.845, destylacja według Englera nie mniej, jak 90% do 310° C., punkt mętnienia nie wyżej — 5° C. O ile produkt o c. g. od 0.791 do 0.845 nie posiada określonej pod III własności, zalicza się do grupy IV.

Grupa IV. Olej gazowy, oleje lekkie, napędowe i opałowe:

a) olej gazowy i oleje lekkie o c. g. od 0.846 do 0.890, stygności nie wyżej + 8° C.

b) olej napędowy o c. g. od 0.891 do 0.940 o lepkości nie wyżej 2,6 przy 20° C.

c) oleje opałowe - odpadkowe produkty z destylacji rozkładowej o c. g. do 0.965 o p. zapalności poniżej 110° C., i wolne od podatku pożywczego pozostałości destylacyjne o c. g. powyżej 0.975, oraz odpadkowe produkty o c. g. powyżej 0.965 przy 15° C.

Grupa V. Oleje smarowe: c. g. powyżej 0.890, zapalność powyżej 140° C., odpłacające obecnie podatek spożywczy 7,70 złotych.

Grupa VI. Parafina: w stanie stałym o p. krzepnięcia od 36° do 80° C., oraz świece parafinowe.

Grupa VII. Wazelina: produkt o punkcie kroplenia powyżej ± 30° C i zawartości popiołu

nie wyżej 0,1%, asfaltu 0,2%, wolny od kwasów, alkali i wszelkich obcych domieszek.

Grupa VIII. Asfalt: pozostałość ropna o c. g. około 1 i p. krzepn. według Kraemer-Sarnaowa powyżej 20° C.

Grupa IX. Koks: pozostałość ropna stała, która przynajmniej w 90% nie rozpuszcza się w benzolu.

§ 32. Każdy uczestnik ma prawo zaofiarować „Polskiemu Eksportowi Naftowemu” do sprzedaży w eksporcie produkty z grupy I, II i III (§ 31), o właściwościach niezupełnie odpowiadających określeniom § 31, a „Polski Eksport Naftowy”, w miarę możliwości, sprzedaż takich dokona. W razie zgody odbiorcy na dostawę takich produktów i rzeczywistej ich wysyłki na eksport, będą dotyczące ilości zaliczane pod względem wytwórczości i ekspedycji do tej grupy, której odpowiadają według przepisów o podatku konsumcyjnym; w tym wypadku nie mają zastosowania postanowienia drugiego ustępu punktu a) w grupie I i drugiego ustępu w grupie II § 31.

§ 33. Produkty o c. g. powyżej 0.845, nie odpowiadające swymi własnościami poszczególnym grupom produktów od IV do IX włącznie (półprodukty), nie tworzą „grupy produktów”. Jednakże w razie wysyłki takich półproduktów czy to na rynek krajowy, czy też zagraniczny, wysłane ilości będą zaliczane pod względem wytwórczości jako też ekspedycji do tej grupy, do jakiej by należały ze względu na odpłatny podatek konsumcyjny.

§ 34. W razie wątpliwości co do zaliczania poszczególnych produktów do właściwych grup, rozstrzyga Komisarz Rządowy po zasięgnięciu przez Zarząd fachowej opinii, a w szczególności Katedry Technologii Nafty Politechniki Lwowskiej.

Rada Nadzorcza, na wniosek Zarządu „Polskiego Eksportu Naftowego”, lub któregokolwiek z uczestników, po wysłuchaniu fachowej opinii, a w szczególności Katedry Technologii Nafty Politechniki Lwowskiej, może dokonać po zatwierdzeniu przez Komisarza Rządowego zmian w ugrupowaniu produktów.

#### Produkty nie wydzielone do masy eksportowej.

§ 35. 1) Przy wysyłce produktów mieszanych, t. j. składających się częściowo z produktów pochodzenia ropnego (mieszanki spirytusowo-benzynowe etc.) obciąża odpowiednią grupę produktów tylko ilość składnika pochodzenia ropnego, użytego do zestawienia tej mieszanki.

2) Produkty ropne, wymienione w § 31, zużyte do wytworzenia w obrębie podatkowym zakładu przerobczego smarów stałych pomniejszają wytwórczość danej grupy produktów. Smary stałe nie podlegają wydzieleniu do masy eksportowej i mogą być w całości zbywane w kraju. Produkty naftowe (§ 31), użyte do wytworzenia smarów stałych wyeksportowanych, potrąca się z masy eksportowej danych produktów.

3) Produkty uboczne, nieobjęte § 31, jak: kwasy naftenowe, sulfo-kwasy i mydła naftenowe o zawartości składników zmnyających się w co najmniej 15% kwasów odpadkowych, ziemie okrzemkowe o zawartości parafiny do 15%, nie podlegają wydzieleniu do masy eksportowej i mogą w całości być zbywane w kraju.

4) Firmy, które zamierzały wysłać produkty atypowe, niewymienione w punkcie 3) niniejszego paragrafu, a które to produkty nie miałyby podlegać wydzieleniu do masy eksportowej, winny uzyskać pisemne zezwolenie „Polskiego Eksportu Naftowego”, zatwierdzone przez Komisarza Rządowego. Powyższe zezwolenie określi jednocześnie warunki, którym te produkty i ich zbyty winny podlegać. Takie zezwolenie może być wydane jednakże tylko o tyle, o ile produkty te tworzą nową konsumpcję, służą do innych celów, niż produkty, zużyte do ich tworzenia, i nie mogą zastąpić produktów, objętych § 31. W tym wypadku odlicza się od masy eksportowej ilości produktów naftowych (§ 31), zużyte na wytworzenie tych atypowych produktów.

W razie, jeśli Komisarz Rządowy nie zatwierdzi powyższego zezwolenia, określi równocześnie, czy produkty naftowe, zużyte do wytworzenia produktów atypowych, traktowane być mają według punktu 1) czy też 2).

5) Gdyby zaszła potrzeba uregulowania zbytu produktów, o których mowa w ustępie 3) i 4), Komisarz Rządowy może wydać zarządzenie, regulujące ich zbyty na zasadach ogólnych, określonych niniejszym statutem.

§ 36. Produkty, otrzymane z przekrakovania produktów masy eksportowej, zalicza się nadal do masy eksportowej — a analogicznie produkty, otrzymane z przekrakovania produktów, przeznaczonych do zbytu krajowego, tworzą nadal kontyngent krajowy.

#### Sposób ustalenia masy eksportowej.

§ 37. Dla poszczególnych grup produktów określa „Polski Eksport Naftowy” na każde półrocze zgóry, dla każdego miesiąca oddzielnie,

procent wytwórczości, jaki każde przedsiębiorstwo naftowo-rafineryjne i gazolinowe obowiązane będzie wydzielać do masy eksportowej — z wyjątkiem grup I i II, dla których określa się procent ten łącznie w myśl § 44. Podstawą do obliczenia tych procentów są dane statystyczne:

1) łącznej wytwórczości produktów w poszczególnych grupach powyższych przedsiębiorstw,

2) wysokości zbytu krajowego i eksportu, — w odpowiednich miesiącach roku poprzedniego, z uwzględnieniem zaszłych w międzyczasie zmian.

Dla zakładów, wstrzymujących przerobkę w pewnych okresach, Komisarz Rządowy może, na wniosek Zarządu „Polskiego Eksportu Naftowego”, zarządzić, by zamiast procentowego klucza miesięcznego wyznaczono im kluczy półroczny — a wnioski do Zarządu w tej sprawie mogą składać poszczególni uczestnicy „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Przez „wytwórczość” rozumie się te ilości wytworzonych produktów, które, ze względu na stwierdzone własności, należą do poszczególnych grup według § 31, oraz te ilości półproduktów, które zostały faktycznie na kraj i eksport wysłane według drugiego zdania § 33.

Przez wysokość „zbytu krajowego” rozumie się ilości produktów, wywiezionych z zakładów przerobczych naftowo-rafineryjnych, oraz gazolinowych, na rynek krajowy.

Przez „rynek krajowy” rozumie się obszar Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 38.

Przez „wysokość eksportu” rozumie się te ilości, które zostały wydzielone do masy eksportowej i nie mogą być zbywane na rynku krajowym.

Wszystkie wysyłki produktów, wydzielonych do masy eksportowej, tudzież półproduktów, mogą być wykonane przez zakłady naftowo-rafineryjne i gazolinowe jedynie za zezwoleniem „Polskiego Eksportu Naftowego”, względnie tylko za zawiadomieniem tegoż, o ile dalsze przepisy niniejszego statutu to dopuszczają.

W razie, jeżeli wytwórczość danego produktu w danym miesiącu jest mniejsza od zapotrzebowania krajowego, Komisarz Rządowy, na wniosek Zarządu, zezwoli na wysyłki wyrównawcze z masy eksportowej na rynek krajowy przy zachowaniu zasad § 43 niniejszego statutu.

§ 38. Przy wysyłkach produktów, należących do grup I i II § 31, z jednych zakładów naftowo-rafineryjnych lub gazolinowych do drugich takich zakładów, zakład wysyłający obowiązany jest do każdorazowego zawiadomienia „Polskiego Eksportu Naftowego” o tem i równoczesnego podania czy wysyłka nastąpiła z ilości przeznaczanej do obrotu krajowego, czy też z masy eksportowej. Za prawdziwość oświadczenia odpowiada wysyłające przedsiębiorstwo. Gdy wysyłka nastąpiła z ilości, przeznaczanej do obrotu krajowego, to ilość tę uważa się dla zakładu wysyłającego, jako zbyty krajowy i powiększa o całą tę ilość kontyngent krajowy produktów grupy I i II zakładu odbierającego. Jeżeli wysyłka nastąpiła z masy eksportowej, to wysyłka ta powiększy masę eksportową zakładu odbierającego, a zmniejszy masę eksportową zakładu wysyłającego. O ile taki zakład na podstawie §§ 9, 10, 11 i 12 rozporządzenia z 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754) uzyska prawo lokowania w kraju swej wytwórczości, wydzielonej do masy eksportowej, to zakładowi naftowo-rafineryjnemu odbierającemu te produkty powiększy się o odebraną ilość kontyngent krajowy produktów grupy I i II.

Obrót międzyrafineryjny półproduktami określonymi w § 33 oraz produktami należącymi do grup III do IX włącznie, jest również dopuszczalny za każdorazowym uwiadomieniem „Polskiego Eksportu Naftowego”. Wytworzone z półproduktów produkty zaliczane będą do wytwórczości zakładu przerabającego. Przesyłane zaś w obrocie międzyrafineryjnym produkty odliczane będą od wytwórczości zakładu wysyłającego, a dodane do wytwórczości zakładu odbierającego.

§ 39. W celu ustalenia czy rafineriom przysługuje prawo korzystania z uprawnień §§ 9, 10 i 12 rozporządzenia z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754), wlicza się ilości wytworzonych półproduktów, jak i zużytych w myśl § 40 produktów, półproduktów i pozostałości do łącznej wytwórczości rafinerii.

#### Zużycie własne.

§ 40. Ilości produktów, zużyte dla celów opałowych, napędowych i smarowych w obrębie zakładów przerobczych, które je wytworzyły, zalicza się do zbytu krajowego — natomiast zużyte do celów powyższych półprodukty i pozostałości nie są zaliczane do wytwórczości, chociażby mogły być zaliczane do grupy IV i V § 31.

#### Obliczanie masy eksportowej.

§ 41. Obliczanie procentu wytwórczości, która ma być wydzielana przez uczestników organizacji do eksportu (masa eksportowa) dokonywa się w sposób następujący:

Od łącznej ilości produktów, objętych każdą grupą, a wytworzonych przez wszystkie przedsiębiorstwa w odpowiednim okresie obliczeniowym z roku poprzedniego, odejmuje się łączny zbył krajowy danej grupy w tym samym okresie i tak otrzymaną różnicę dzieli się przez wytwórczość, a iloraz mnoży się przez 100 według wzoru:

$$\frac{\text{wytwórczość mniej zbył krajowy}}{\text{wytwórczość}} \times 100$$

W wyniku tego obliczenia otrzymuje się procent, który ma być wydzielany do masy eksportowej z wytworzonych produktów danej grupy dla okresu obliczeniowego. (Przez „okres obliczeniowy” rozumie się okres, dla którego dokonywa się obliczenia).

W powyższy sposób określony procent jest procentem zasadniczym, który ulega poprawce odpowiednio do zaszłych w międzyczasie zmian. W tym celu dla każdego miesiąca obliczeniowego, dla którego ma się ustalić skorygowany procent, określa się przypuszczalne zapotrzebowanie rynku krajowego w danej grupie produktów i przypuszczalną wytwórczość przedsiębiorstw, będących uczestnikami „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Od cyfry zapotrzebowania rynku krajowego odjąć należy przypuszczalną wytwórczość przedsiębiorstw, wymienionych w § 12 rozporządzenia z 12 października 1932 r., oraz ilości, które przypuszczalnie będą importowane, a różnicę odejmuje się od przypuszczalnej wytwórczości przedsiębiorstw, będących uczestnikami „Polskiego Eksportu Naftowego”. Otrzymany rezultat dzieli się przez tę wytwórczość i mnoży przez 100, co daje skorygowany procent wydzielni się mającej masy eksportowej. Tak obliczony procent stanowi procent ogólny dla przedsiębiorstw przerobczych wszystkich uczestników „Polskiego Eksportu Naftowego” łącznie.

§ 42. Na podstawie tak wyprowadzonego procentu ogólnego należy następnie przeprowadzić obliczenie procentu dla każdego uczestnika z osobna.

W tym celu ulega procent ogólny dalszym przeliczeniom przy uwzględnieniu ulg, przewidzianych w §§ 9 i 12 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754), wskutek których dla przedsiębiorstw o wytwórczości ponad 6.000 tonn rocznie procent ten powiększa się a dla reszty odpowiednio zmniejsza.

Przedsiębiorstwa, które uzyskały w myśl §§ 9, 10 i 11 powołanego w ustępie poprzednim rozporządzenia możliwość zbytu całej swej wytwórczości w kraju, traktowane są przy obliczaniu procentu masy eksportowej dla pozostałych uczestników „Polskiego Eksportu Naftowego” na równi z zakładami, przewidzianymi w § 12 tego rozporządzenia.

§ 43. Wszelkie miesięczne rozliczenia wagowe, wynikające z cyfr procentowych, a więc zarówno ilości, które dane przedsiębiorstwo ma prawo wysłać na rynek krajowy, jak i wynikające z tego ilości, które musi wnieść do masy eksportowej, przeprowadzane są dla każdego miesiąca na podstawie cyfr faktycznej wytwórczości przedostatniego miesiąca w stosunku do miesiąca rozliczeniowego (np. dla miesiąca czerwca obliczenie następuje według kwietnia).

Rozliczenia te są prowizoryczne. Na tej samej podstawie przeprowadza się prowizoryczne rozliczenia kwartalne, półroczne i dziewięciomiesięczne.

Rozliczenie ostateczne przeprowadza się dla roku kalendarzowego na podstawie faktycznych cyfr wytwórczości i zbytu krajowego w wymienionym roku kalendarzowym najpóźniej w lutym za rok ubiegły. Celem tego rozliczenia jest, by ilości poszczególnych produktów, wydzielone za cały rok przez poszczególne przedsiębiorstwa do masy eksportowej, były równomierne w stosunku do wytwórczości danych produktów tych przedsiębiorstw.

Gdyby się okazało, że masa eksportowa danego przedsiębiorstwa, wynikająca z rozliczenia kwartalnego, była mniejsza lub większa od masy wydzielonej na podstawie miesięcznych rozliczeń, wówczas następuje wyrównanie przez zmniejszenie lub zwiększenie masy eksportowej tej samej grupy produktów danego przedsiębiorstwa, w najbliższym miesiącu i to w ten sposób, by wyrównanie takie robi się poraz pierwszy w roku kalendarzowym po trzech miesiącach za okres ubiegły, następnie po sześciu miesiącach za ubiegły pół roku, po dziewięciu miesiącach za trzy ubiegłe kwartały, i po roku (najpóźniej w lutym) za cały rok ubiegły.

§ 44. Procent dla określenia masy eksportowej oblicza się dla grup I i II § 31, t. j. benzyny i gazołiny łącznie, i wogóle w kwestiach dotyczących masy eksportowej i obrotu handlowego, są obie te grupy traktowane łącznie.

Dla ilościowego obliczenia masy eksportowej poszczególnych zakładów gazołinowych odlicza się od ich wytwórczości gazołiny 10% tytułem manka.

§ 45. Ustalony w myśl powyższych zasad procent produktów „wydzielić się mających do masy eksportowej” podany zostaje przez „Polski Eksport Naftowy” do wiadomości każdego zakładu, oraz technicznej kontroli skarbowej, dla każdego poszczególnego miesiąca oddzielnie.

Procenty, podane do wiadomości przedsiębiorstw, mogą być korygowane w razie powstania zmian: w ogólnej produkcji ropy, w łącznej wytwórczości produktów naftowych, w zapotrzebowaniu rynku krajowego lub z powodu innych ważnych okoliczności.

Każdy uczestnik „Polskiego Eksportu Naftowego” ma prawo zgłosić wniosek do Zarządu „Polskiego Eksportu Naftowego” o zmianę globalnego procentu masy eksportowej. Od decyzji Zarządu w sprawach zmiany procentów masy eksportowej przysługuje uczestnikom prawo odwołania się do Komisarza Rządowego.

§ 46. Instrukcję wydzielającą do postanowień §§ 41—46 włącznie wyda Komisarz Rządowy.

#### Wysyłki na rynek krajowy.

§ 47. W razie niewykorzystania przez przedsiębiorstwa naftowo-rafineryjne i gazołinowe ilości, przypadających w danym miesiącu do zbycia na rynku krajowym, wysyłka pozostałych ilości może nastąpić w miesiącach następnych. Ilości te nie mogą wszakże przekraczać połowy normalnych wysyłek tegoż przedsiębiorstwa w odniesieniu do danego miesiąca i danego produktu. Zarząd „Polskiego Eksportu Naftowego” może jednak w wypadkach uzasadnionych w drodze wyjątku zezwolić na wysłanie większych ilości, niż wymienione. Przeciw decyzji Zarządu przysługuje prawo odwołania do Komisarza Rządowego, który sprawę rozstrzyga.

§ 48. Wobec nierównomiernego zapotrzebowania instytucji państwowych, które jest zależne od sezonów, może Komisarz Rządowy zezwolić uczestnikom, wykonującym dostawy dla tych instytucji, na zwolnienie ilości, wydzielonej do masy eksportowej w określonym czasokresie, celem wysłania tych ilości na rynek krajowy dla wykonania zgłoszonych Komisarzowi dostaw rządowych.

Przekroczenie, z tego powodu powstałe, musi być wyrównane przez odnośnego uczestnika pozostałym, według zarządzenia Komisarza Rządowego, najpóźniej do końca następnego kwartału kalendarzowego, licząc od chwili powstania przekroczenia.

Komisarz Rządowy może również zezwolić na wyrównanie przekroczenia, powstałego wskutek wykonania dostaw rządowych, w formie odškodowania pieniężnego. Wysokość tego odškodowania obliczy się według różnicy między ceną krajową a eksportową, jaka była aktualna przeciętnie w okresie, w którym nastąpiło przekroczenie. Kwotę tę rozdzieli się na uczestników, którzy z powodu wykonania dostaw rządowych z ilości wydzielonych na eksport nie uczestniczyli w zwiększonych dostawach na rynek krajowy w odpowiednim stosunku do przysługujących im, według niniejszego statutu, ilości. Rozdział kwoty nastąpi w takim samym stosunku procentowym, w jakim zmniejszyły się dostawy tych uczestników na rynek krajowy.

#### Zaliczenie zakładów rafineryjnych i gazołinowych do grup zakładów przerobczych, którym przysługują ulgi.

§ 49. Każdemu przedsiębiorstwu naftowo-rafineryjnemu, oraz gazołinowemu, pragnącemu skorzystać z §§ 9, 10 i 11 rozporządzenia z 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754) przysługujące prawo oświadczenia, do której z grup przedsiębiorstw przewidzianych w tym paragrafie odnośnie wysokości przeróbki chce być zaliczony w ciągu następnego roku kalendarzowego. Wybór ten obowiązany jest zgłosić „Polskiemu Eksportowi Naftowemu” najpóźniej na dwa miesiące przed początkiem roku kalendarzowego.

Jeśli uczestnik w ciągu roku zmieni wysokość swej wytwórczości, winien o tem donieść natychmiast Zarządowi i Komisarzowi Rządowemu, w związku z czym Komisarz Rządowy zarządzi przeniesienie przedsiębiorstwa do innej grupy, odpowiadającej faktycznej wysokości wytwórczości, oraz wyrównania opłat.

#### Ułgi przyznane mniejszym przedsiębiorstwom.

§ 50. Przedsiębiorstwa rafineryjne, odpowiadające wymaganiom § 10 powołanego wyżej rozporządzenia z 12 października 1932 r., oraz przedsiębiorstwa gazołinowe, odpowiadające warunkom § 11 tego rozporządzenia, będą mogły w myśl tychże przepisów zwolnić do sprzedaży na rynku krajowym swoje produkty, należące do masy eksportowej, za złożeniem na rzecz popierania wiertnictwa naftowego specjalnych opłat, obliczonych na podstawie różnicy między ceną eksportową a krajową danego produktu.

Jeśli przedsiębiorstwo rafineryjne korzysta z ulgi, wynikającej z przepisów § 10 rozporządzenia z 12 października 1932 r., nie traci przez to

prawa do zmniejszenia masy eksportowej w myśl § 9 tego rozporządzenia.

#### Opłaty na rzecz popierania wiertnictwa naftowego.

§ 51. Sposób udzielania zwolnień w myśl pierwszego ustępu § 50 niniejszego statutu, sposób uiszczania opłat na rzecz popierania wiertnictwa naftowego, oraz sposób dysponowania funduszami z tych opłat określony będzie rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, wydanym w myśl § 13 powołanego rozporządzenia z dnia 12 października 1932 r.

#### Określenie różnicy między cenami krajowymi a eksportowymi.

§ 52. Za cenę w rozumieniu §§ 10 i 11 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 12 października 1932 r. uważa się przeciętną cenę hurtową dla produktów danej grupy (§ 31) bez podatku konsumcyjnego, rekalkulowaną na Borysław, z tego miesiąca, na który ma być udzielone zwolnienie od obowiązku eksportu, ustalonego w § 8 tego rozporządzenia. Prowizoryczne zaś oznaczenie ceny nastąpi na podstawie przeciętnej ceny produktów danej grupy z miesiąca poprzedzającego.

Wszystkie przedsiębiorstwa naftowo-rafineryjne i gazołinowe obowiązane są składać „Polskiemu Eksportowi Naftowemu” co miesiąc wykaz transakcji hurtowych produktami, zbytymi na rynku krajowym, a to według grup niniejszego statutu, z podaniem cen rzeczywiście uzyskanych i rekalkulowanych na parytet Borysław. W razie potrzeby Zarząd „Polskiego Eksportu Naftowego”, za zgodą Komisarza Rządowego, zarządzi dostarczenie dat, dotyczących także transakcji detalicznych i składowych.

Przeciętną cenę eksportową dla każdej grupy produktów (§ 31) ustala się na podstawie cen, uzyskanych za produkty eksportowe, według przeprowadzonego przez „Polski Eksport Naftowy” rozliczenia przeciętnego ułtargu, parytet Borysław, za ostatni posiadany okres kwartalny.

Ceny, tak zatwierdzone, winien „Polski Eksport Naftowy” podawać co miesiąc do wiadomości swych uczestników.

#### Reportowanie.

§ 53. Wszystkie przedsiębiorstwa, będące uczestnikami „Polskiego Eksportu Naftowego”, oraz przedsiębiorstwa wymienione w § 12 powołanego wyżej rozporządzenia, obowiązane są przesyłać „Polskiemu Eksportowi Naftowemu” do dnia dziesiątego każdego miesiąca, za każdy miesiąc ubiegły, szczegółowe raporty, dotyczące:

- a) wytwórczości gazołiny,
- b) przeróbki ropy i gazu ziemnego,
- c) wytwórczości z uwzględnieniem jakości, według §§ 31, 32, 33, 35 i 36,
- d) zużycia własnego,
- e) wysyłek na rynek krajowy i zagraniczny,
- f) obrotu międzyrafineryjnego — oraz
- g) stanu zapasów,

posługując się w tym celu ustalonymi formularzami, zatwierdzonymi przez Komisarza Rządowego. Zgodność raportów winna być zaświadczona przez kontrolę skarbową.

#### Kontrola.

§ 54. „Polski Eksport Naftowy” ma prawo kontrolowania przez swoje organa prawdziwości podawanych mu dat przez uczestników, tak w poszczególnych rafineriach i gazołiniarniach, jak na składach i w biurach handlowych. „Polskiemu Eksportowi Naftowemu” przysługujące prawo kontroli ksiąg, rachunków, faktur i t. d.

Materiały i informacje, uzyskane przez „Polski Eksport Naftowy” i jego organa, a stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, mogą być użyte tylko dla celów „Polskiego Eksportu Naftowego”. Naruszenie tego postanowienia pociąga za sobą odpowiedzialność, wynikającą z odpowiednich przepisów prawnych.

#### Zapasy.

§ 55. Zapasy produktów, znajdujące się w rafineriach i gazołiniarniach w dniu rozpoczęcia działalności „Polskiego Eksportu Naftowego”, wchodzą w skład masy eksportowej.

#### Część III.

#### CZYNNOŚCI HANDLOWE.

#### A. EKSPORT.

#### Postanowienia zasadnicze.

§ 56. Eksport produktów naftowych odbywa się wyłącznie w ramach i za dyspozycją „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Sprzedaże dokonywane być mogą bądź za pośrednictwem Zarządu „Polskiego Eksportu Naftowego”



towego", bądź też bezpośrednio przez uczestników za jego dyspozycją.

Zamiar i sposób sprzedaży produktów naftowych — stosownie do poprzedniego ustępu — zgłasza uczestnik Zarządowi „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Zarząd przeprowadza sprzedaż stosownie do instrukcji, uchwalonych przez Komitet Handlowy. Przy sprzedaży zaś bezpośrednich zachowań być muszą przez uczestników następujące warunki:

a) sprzedawane ilości mieścić się będą w granicach kontyngentu eksportowego sprzedającego uczestnika,

b) sprzedaż dokonywana będą po cenach nie niższych od cen minimalnych, ustalonych przez „Polski Eksport Naftowy” dla poszczególnych rynków eksportowych,

c) sprzedaż idą do wspólnego rozliczenia do wysokości cen minimalnych, obowiązujących na danym rynku w czasie dokonania transakcji, a to stosownie do § 67,

d) dotrzymywane będą warunki umów, zawartych z zagranicznymi organizacjami i odbiorcami w myśl punktów f) i g) § 58.

Zarządowi „Polskiego Eksportu Naftowego” muszą być przedstawione wszystkie dokumenty, stwierdzające warunki transakcji w czasie i w sposób przezeń ustalony.

#### Komitet Handlowy.

§ 57. Czynności związane z handlem przeprowadza Zarząd wedle wskazówek i pod nadzorem Komitetu Handlowego.

§ 58. Do zakresu działania Komitetu Handlowego należą:

a) układanie programu sprzedaży,

b) uchwalanie instrukcji dla Zarządu w zakresie cen i warunków sprzedaży,

c) określanie cen minimalnych, t. j. cen, poniżej których sprzedaż danego produktu na danym rynku nie mogą być dokonywane (z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 65),

d) decydowanie w sprawie przedsięwzięcia i zastępstw komisowych lub agencji „Polskiego Eksportu Naftowego”,

e) decydowanie w sprawie zawarcia przez „Polski Eksport Naftowy” umów z towarzystwami magazynowymi i przeładunkowymi,

f) upoważnienie Zarządu do zawierania konwencji i układów z organizacjami i odbiorcami zagranicznymi i zatwierdzanie tychże,

g) zatwierdzanie także umów, zawartych przez uczestników, o ile umowy te posiadają charakter wyłączności; umowy takie mogą być zatwierdzone tylko pod warunkiem dopuszczenia do udziału w tych umowach wszystkich uczestników na zasadzie równomierności,

h) kontrola Zarządu w sprawach handlowych, a w szczególności kontrola rozliczeń ze sprzedaży. Przy uchwałach w sprawach ad d), e), f), g), — wymagana jest do ważności uchwały Komitetu Handlowego obecność co najmniej 75% uprawnionych głosów i większość 75% oddanych głosów. Przeciw uchwale ad d) i e) przysługują mniejszości uczestników, reprezentujących co najmniej 20%, prawo odwołania się do Sądu Polubownego.

§ 59. Komitet Handlowy składa się z członków delegowanych przez uczestników „Polskiego Eksportu Naftowego”, którzy w ciągu dwunastu miesięcy, poprzedzających o jeden miesiąc dany miesiąc, brali faktycznie udział w eksporcie, przyczem uczestnicy, którzy w międzyczasie zwolnili się od eksportu stosownie do postanowień §§ 10 i 11 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754), tracą prawo wysyłania delegata do Komitetu Handlowego.

Uczestnicy, których faktyczny eksport wszystkich produktów łącznie w określonych wyżej dwunastu miesiącach wynosił mniej, aniżeli 1% dla każdego, mają prawo delegować wspólnie jednego członka do Komitetu Handlowego.

Uczestnicy, którzy w myśl §§ 10 i 11 wyżej wspomnianego rozporządzenia zwolnili się od eksportu, mają prawo delegować do Komitetu Handlowego wybranego z pośród siebie, zwykłą większością głosów, jednego przedstawiciela, który nie ma prawa głosowania.

Każdy członek Komitetu Handlowego ma tyle głosów, ile pełnych dziesięciotomowych cystern wynosił w powyższym dwunastomiesięcznym okresie łączny faktyczny eksport wszystkich produktów uczestnika, względnie uczestników, którzy go delegowali.

Każdy uczestnik, uprawniony do delegowania, wyznaczy delegata i jednego lub dwóch zastępców listem firmowo podpisanym, złożonym na ręce Zarządu. Delegacja ważna jest aż do odwołania jej tą samą drogą. O ile uczestnik nie mianował swego delegata, skład Komitetu zmniejsza się odpowiednio. Oświadczenie złożone i głosy oddane przez każdego delegata, lub zastępcę, wiążą bezwzględnie i nieodwołalnie uczestnika, który go delegował.

Komitet Handlowy może kooptować członków z głosem doradczym.

W sprawach ustalenia cen przy transakcjach dotyczących wyłącznie jednego produktu na wniosek jednego z członków będzie ilość głosów, przysługująca poszczególnym członkom Komitetu obliczona według faktycznego eksportu danej grupy produktowej (§ 31).

Do dnia 20-go każdego miesiąca pada Zarząd do wiadomości uczestników, którzy brali faktyczny udział w eksporcie, w okresie wymienionych dwunastu miesięcy, ilość faktycznie wyeksportowanych produktów przez każdego z nich dla każdej grupy produktów oddzielnie (§ 31) i stosunki procentowe do całego eksportu w tymże czasokresie w każdej grupie i ogólnej sumie.

§ 60. Posiedzenia Komitetu Handlowego zwołuje Zarząd z własnej inicjatywy lub na żądanie dwóch członków Komitetu Handlowego, lub też Komisarza Rządowego.

Na posiedzenia Komitetu Handlowego zaprasza Zarząd członków listami, podającymi porządek dzienny i termin posiedzenia, które muszą być wysłane co najmniej na trzy dni przed datą posiedzenia. W razach nagłych możliwe jest także zaproszenie osobiste lub telefoniczne, na wcześniejszy termin.

Uchwały Komitetu Handlowego mogą również zapaść w drodze telefonicznej, telegraficznej lub bezpośredniego oświadczenia się wszystkich członków, względnie ich zastępców, na ręce Zarządu „Polskiego Eksportu Naftowego”, przyczem do ważności uchwał wymagana jest większość ustalona dla Komitetu Handlowego.

Z każdej uchwały Komitetu Handlowego bez względu na to, czy zapadnie ona na posiedzeniu Komitetu Handlowego, czy też w sposób wymieniony wyżej, winien być sporządzony przez Zarząd protokół, który winien być rozesłany wszystkim członkom Komitetu Handlowego, oraz Komisarzowi Rządowemu.

Uchwały Komitetu Handlowego zapadają zwykłą większością oddanych głosów, o ile specjalne postanowienia statutu nie przewidują inaczej.

Do ważności uchwał wymagana jest obecność członków, reprezentujących co najmniej 60% uprawnionych głosów.

W razie braku quorum odbywa się w drugim terminie posiedzenie Komitetu Handlowego w następnym dniu powszednim, o tej samej godzinie i z tym samym porządkiem dziennym, na którym zapadają prawomocnie uchwały bez względu na ilość obecnych głosów. Postanowienia tego nie stosuje się w sprawach, określonych w drugim ustępie § 57.

Na posiedzeniach Komitetu Handlowego przewodniczą delegaci na zmianę, w porządku alfabetycznym nazw uczestników „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Członkowie Komitetu Handlowego nie otrzymują żadnego wynagrodzenia, ani też zwrotu kosztów podróży.

#### Udział w sprzedaży.

§ 61. Każdy uczestnik ma prawo do wzięcia udziału w każdej sprzedaży eksportowej według klucza, obliczonego w sposób następujący: dla każdego kwartału (kwartału obliczeniowego) ustala się zgóry prowizoryczny klucz procentowy, na którego podstawie w ciągu tego kwartału powinien „Polski Eksport Naftowy” określać uczestnikom przydziały eksportowe.

Dla określenia tego prowizorycznego klucza dodaje się do zapasów w rafineriach, gazolinarniach, na składach konsygnacyjnych w Gdańsku i w drodze do Gdańska, istniejących w pierwszym dniu miesiąca poprzedzającego o cztery miesiące kwartał obliczeniowy, ilość łącznej masy eksportowej trzech miesięcy w poprzedzających o jeden miesiąc pierwszy miesiąc kwartału obliczeniowego.

W ten sposób uzyskane dla poszczególnych uczestników cyfry sumuje się i na ich podstawie określa się wzajemny stosunek procentowy do ogólnej sumy (klucz prowizoryczny).

Definitywny klucz procentowy oblicza się za każdy ubiegły kwartał obliczeniowy w sposób następujący: do istniejących w pierwszym dniu tego kwartału zapasów w rafineriach, gazolinarniach, na składach konsygnacyjnych w Gdańsku, oraz ilości, znajdujących się w drodze do Gdańska, dodaje się ilość łącznej masy eksportowej tegoż kwartału, a uzyskaną sumę pomniejsza się o niedobory ekspedycyjne, względnie powiększa się o przekroczenie ekspedycyjne, powstałe w ciągu kwartału poprzedzającego kwartał obliczeniowy; w ten sposób uzyskane dla poszczególnych uczestników cyfry sumuje się i na ich podstawie określa stosunki procentowe do ogólnej sumy (klucz definitywny).

Zarówno klucz prowizoryczny, jak i definitywny, oblicza się dla każdej grupy produktów (§ 31) oddzielnie.

§ 62. Uczestnicy mogą zgłaszać, w ramach postanowień niniejszego statutu, takie ilości poszczególnych produktów do sprzedaży, jakie uznają za stosowne. Cofnięcie zgłoszonej do sprzedaży eksportowej ilości czy to częściowo,

czy też w całości, może nastąpić tylko w porozumieniu z „Polskim Eksportem Naftowym”, jeżeli każdorazowo zobowiązania sprzedawcy na to pozwalają, co stwierdza Zarząd „Polskiego Eksportu Naftowego”.

§ 63. „Polski Eksport Naftowy” udziela dyspozycji wysyłkowych, w miarę możliwości, równomiernie wszystkim uczestnikom, oraz prowadzi ewidencję wysyłek i ma obowiązek wyrównania ilościowego, w miarę możliwości, z końcem każdego kwartału.

Uczestnicy obowiązani są o dokonanych ekspedycjach zawiadamiać „Polski Eksport Naftowy” w dniu wysyłki, zapomocą wykazów wagi, a „Polski Eksport Naftowy” prowadzi ewidencję tych wysyłek.

§ 64. W myśl § 16 ust. 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754) wszelkie umowy i zobowiązania dotyczące wywozu produktów naftowych, powstałe przed wejściem w życie tego rozporządzenia, winne być zgłoszone i udowodnione organizacjom „Polski Eksport Naftowy” najpóźniej w ciągu dni czterdziestu od dnia ukonstytuowania się tej organizacji (§ 5 ust. 2 rozporządzenia) i winne być wykonane pod nadzorem tejże organizacji.

Sprzedaże te nie wchodzi jednak do rozliczenia przeciętnej ceny między uczestnikami; ekspedycje na ich poczet natomiast obciążają kontyngent wysyłek eksportowych danego uczestnika.

§ 65. Produkty uboczne, wymienione w § 35 punkt 3, względnie produkty tam nie wymienione, a nie należące do grup produktów określonych w § 31, a które, na mocy decyzji Komisarza Rządowego, zostaną zaliczone jako podpadające pod § 35 punkt 3, mogą być sprzedawane przez uczestników „Polskiego Eksportu Naftowego” bezpośrednio i na własny rachunek jedynie za poprzednim zawiadomieniem i pod kontrolą „Polskiego Eksportu Naftowego”.

Przy eksporcie produktów mieszanych, t. j. składających się tylko w części z produktów pochodzenia ropnego, obowiązują przepisy ustalone w § 35.

§ 66. Jeżeli jeden, lub kilku uczestników, zamierzałoby wziąć udział w transakcji po cenie niższej, niż minimalna, lub wogóle na warunkach gorszych od określonych przez Komitet Handlowy, Zarząd „Polskiego Eksportu Naftowego” może dokonać takiej transakcji, lub na nią zezwolić, pod warunkiem, że transakcja ta nie będzie szkodliwą dla polityki handlowej organizacji i za zawiadomieniem wszystkich członków Komitetu Handlowego oraz Komisarza Rządowego.

W razie sprzeciwu przynajmniej dwóch członków Komitetu Handlowego Zarząd obowiązany jest porozumieć się z pozostałymi członkami Komitetu i wówczas decyduje Komitet Handlowy większością głosów.

W razie sprzeciwu Zarządu przysługuje uczestnikowi zamierzającemu dokonać takiej transakcji prawo odwołania się do Komitetu Handlowego, który rozstrzyga.

Sprzedaż taka nie wchodzi do wzajemnego wyrównania przeciętnych cen, obciąża jednak kontyngent wysyłek eksportowych uczestnika, lub uczestników, biorących udział w takiej transakcji.

Uczestnik, lub uczestnicy, którzy nie zgłoszą przystąpienia do transakcji nie wchodzących do rozliczenia przeciętnych cen, nie mogą już w ciągu jej wykonywania żądać w niej udziału.

#### Rozliczenie.

§ 67. Prawo do udziału w transakcjach eksportowych ustala się według grup z § 31. Dla przeprowadzenia rozliczeń pieniężnych każda z tych grup dzieli się na grupy rozliczeniowe, które ustala Komitet Handlowy na podstawie rodzaju, jakości i transakcyjnej wartości handlowej poszczególnych produktów.

Dla każdej grupy rozliczeniowej oblicza się cenę przeciętną, według cen minimalnych, ustalonych przez Komitet Handlowy (§ 58 punkt c).

Obliczenie cen przeciętnych ma na celu, aby każdy uczestnik za całą ilość produktu, należącą do tej samej grupy rozliczeniowej, dostarczonej w przeciągu okresu obliczeniowego, otrzymał co najmniej średnią z cen minimalnych według parytetu Boryslawia.

Obliczenie przeciętnej ceny minimalnej dokonuje się w sposób następujący: ceny minimalne, odpowiadające każdej sprzedaży, rekalkuluje się na parytet Boryslaw „loco wagon stacja”; każdy uczestnik obowiązany jest dostarczyć „Polskiemu Eksportowi Naftowemu” wszelkich informacji i dowodów o frachtach, kosztach przeładowania, cłach, opłatach i t. p.; „Polski Eksport Naftowy” prowadzi dla każdej grupy rozliczeniowej osobne konto; obliczenie przeciętnych cen minimalnych odbywa się prowizorycznie co kwartał z tem, że sporządzenie obliczenia powinno nastąpić do sześciu tygodni po ukończeniu kwartału obliczeniowego; definitywne obliczenie roczne cen przecięt-

nych ma nastąpić do trzech miesięcy po upływie roku obliczeniowego.

Różnice pieniężne, powstałe na korzyść jednego lub więcej uczestników w stosunku do innych uczestników na skutek prowizorycznego rozliczenia przeciętnych cen w okresach kwartalnych, winne być wyrównane gotówką w czternaście dni po sporządzeniu oświadczenia obliczenia przez „Polski Eksport Naftowy”. Ostateczne wyrównanie następuje w czternaście dni po otrzymaniu definitywnego rozliczenia rocznego.

Z obliczenia cen przeciętnych wyjęte są transakcje w myśl § 66 na odrębny rachunek. Każdą taką transakcję rozlicza się między tymi uczestnikami, którzy w niej wzięli udział.

Ewentualnie uzyskane nadwyżki ponad ceny minimalne ze sprzedaży, dokonywanych bezpośrednio uczestników lub za pośrednictwem „Polskiego Eksportu Naftowego”, nie idą do wspólnego rozliczenia i przypadają uczestnikom, biorącym udział w danych sprzedaży.

W wypadkach umów zbiorowych na zasadach wyłączności przyjmuje się do rozliczenia faktyczne ceny transakcyjne.

#### Fakturowanie.

§ 68. Faktury wystawiane są bądź przez placówki sprzedażne, bądź przez uczestników „Polskiego Eksportu Naftowego”, za jego zgodą, bądź przez „Polski Eksport Naftowy” w imieniu uczestników, którzy w dostawie wzięli udział.

Jeżeli faktura nie jest wystawiona przez „Polski Eksport Naftowy”, odpis jej winien być przesłany „Polskiemu Eksportowi Naftowemu” w dniu wystawienia.

#### Obrót pieniężny.

§ 69. Gotówka, zainkasowana za dostawy eksportowe przez „Polski Eksport Naftowy”, lub przedstawicielstwa zagraniczne, winna być niezwłocznie przekazana bezpośrednio temu uczestnikowi, który daną dostawę wykonał, po potrąceniu prowizji na rzecz organizacji zagranicznych, ewentualnych kosztów za przeładunek i magazynaż, zaległych udziałów danego uczestnika w kosztach handlowych „Polskiego Eksportu Naftowego”, jako też sum, należnych innym uczestnikom, a wynikających z dokonanych już rozliczeń przeciętnej ceny.

„Polski Eksport Naftowy” może w wypadkach dostaw zbiorowych zarządzić przekazanie należności za daną dostawę na swoje konto bankowe z tego, że sam dokona rozdziału odnośnej kwoty między uczestników, partycypujących w danej dostawie.

#### Jakość produktów.

§ 70. Każdy uczestnik ma obowiązek dostarczania na poczet zawartych sprzedaży takiego produktu, jaki został ustalony warunkami transakcji.

Uczestnik jest odpowiedzialny, zarówno wobec odbiorcy, jak „Polskiego Eksportu Naftowego”, za to, że towar ekspedycyjny z jego rafinerii będzie tym warunkom odpowiadał. „Polski Eksport Naftowy” jest jednak zobowiązany przy sprzedaży uwzględnić, o ile możności, przeciętne normy własności produktów i gdyby transakcja od tych norm odbiegała, natenczas musi „Polski Eksport Naftowy” osiągnąć zgody uczestnika, który miałby dostawę na poczet tej transakcji uskutecznić.

#### Straty.

##### a) Straty z poszczególnych dostaw.

§ 71. Odpowiedzialność za szkody, spowodowane przez poszczególnego uczestnika wskutek niedotrzymania warunków dostawy, ponosi wyłącznie odnośny uczestnik zarówno wobec odbiorcy, oraz „Polskiego Eksportu Naftowego”, jak i innych uczestników.

W wypadkach zbiorowej dostawy, o ile winy poszczególnych uczestników nie da się ustalić, ponoszą w tym samym zakresie co w ustępie pierwszym odpowiedzialność wszyscy uczestnicy, którzy w zbiorowej dostawie brali udział w stosunku do udziału w danej dostawie.

§ 72. Bonifikaty, któreby musiały być udzielone odbiorcom z powodu uznanych reklamacji z winy dostawcy, obciążają uczestnika, który dostarczył daną partię towaru, i to bez względu na to, czy te bonifikaty zostały udzielone na skutek wyroku sądu powszechnego, względnie sądu polubownego, czy też zgodnego porozumienia się z odbiorcą.

„Polski Eksport Naftowy” ma obowiązek natychmiastowego zawiadomienia dostawcy o każdej reklamacji. Dobrowolne porozumienie z odbiorcą co do załatwienia reklamacji może nastąpić jedynie w porozumieniu z dostawcą; przy dostawach zbiorowych miarodajną jest decyzja większości dostawców w stosunku do udziału w danej dostawie zbiorowej.

W wypadku konieczności udzielenia odbiorcy bonifikaty ze względów handlowych, Zarząd „Polskiego Eksportu Naftowego” ma prawo ją przyznać.

Bonifikat, przyznanych w myśl ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, nie uwzględnia się przy obliczeniu cen przeciętnych, a natomiast uwzględnia się przy tem obliczeniu bonifikaty, przyznane w myśl ustępu trzeciego.

##### b) Inne straty.

§ 73. Inne straty, wynikające z działalności handlowej, rozlicza się pomiędzy wszystkich uczestników sprzedających za pośrednictwem „Polskiego Eksportu Naftowego”, w stosunku do kwot, uzyskanych za dostarczone w eksporcie przez każdego z nich produkty w tym roku obliczeniowym, w którym strata powstała — z wyjątkiem tych strat, za które poszczególni uczestnicy sami ponoszą odpowiedzialność.

#### Koszta połączone z eksportem.

§ 74. Koszta, połączone z czynnościami „Polskiego Eksportu Naftowego” w zakresie eksportu (§ 6 lit. b), pokrywają uczestnicy „Polskiego Eksportu Naftowego”, którzy w ciągu roku obliczeniowego brali udział w dostawach eksportowych, a to w stosunku do łącznych kwot fakturowanych, rekalkulowanych na parytet Boryslaw, za ich dostawy w tymże okresie.

Zaliczkowo wpłacają powyżsi uczestnicy na każdy kwartał zgóry kwoty w wysokości co najmniej jednej-czwartej części uchwalonego preliminarza rocznych wydatków.

Każdy uczestnik wpłaca zaliczki w takim stosunku, w jakim uczestniczył w kosztach „Polskiego Eksportu Naftowego”, połączonych z eksportem w roku poprzednim według definitywnego obliczenia.

Na pierwszy rok działalności „Polskiego Eksportu Naftowego” wysokość zaliczek ustali dla każdego z tych uczestników Rada Nadzorcza.

#### Eksport parafiny.

§ 75. Unormowany umowami specjalnymi, zawartymi przed powstaniem „Polskiego Eksportu Naftowego” z przedstawicielami zagranicznych producentów, eksport parafiny odbywa się nadal, jak postanawia ustęp 2 § 16 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 754) w myśl tych umów w czasie ich trwania.

Umowy te winne być przez zainteresowane przedsiębiorstwa, czy ich grupę przedstawione do wiadomości Zarządu „Polskiego Eksportu Naftowego” i Komisarzowi Rządowemu najpóźniej w ciągu dni czterdziestu od dnia ukonstytuowania się organizacji.

Wykonywanie tych umów odbywać się będzie nadal pod nadzorem „Polskiego Eksportu Naftowego” i w tym celu „Polski Eksport Naftowy” zwać będzie przez okres trwania tych umów masę eksportową parafiny i świec uczestników, zainteresowanych temi umowami. „Polski Eksport Naftowy” zleci objęcie wspomnianymi umowami sprzedaży również tej części masy eksportowej parafiny i świec, która temi umowami objęta dotąd nie była.

#### B. IMPORT.

##### Import produktów naftowych.

§ 76. W myśl § 15 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 754), także import wszelkich produktów naftowych i mieszanin z nimi odbywa się w ramach i za dyspozycją „Polskiego Eksportu Naftowego” — zgodnie z obowiązującymi przepisami przywozowymi.

Zarząd „Polskiego Eksportu Naftowego” zezwolić może poszczególnym importerom na dokonywanie transakcji bezpośrednio — i wtedy tego rodzaju transakcje odbywać się winne pod ścisłą kontrolą „Polskiego Eksportu Naftowego”. „Polskiemu Eksportowi Naftowemu” winne być składane w każdym wypadku szczegółowe materiały, dotyczące importowanych produktów naftowych, oraz warunków transakcji.

„Polski Eksport Naftowy” prowadzi ewidencję importu produktów naftowych.

§ 77. Przepis ustępu pierwszego § 64 niniejszego statutu ma analogiczne zastosowanie do umów i zobowiązań, powstałych przed wejściem w życie powołanego wyżej rozporządzenia, a dotyczących przywozu produktów naftowych.

§ 78. Wszelkie koszty „Polskiego Eksportu Naftowego”, związane z czynnościami importowymi, pokrywają importerzy.

#### C. IMPORT I EKSPORT OLEJU SKALNEGO.

§ 79. Obrót zagraniczny olejem skalnym (przywóz i wywóz) może odbywać się jedynie przez „Polski Eksport Naftowy”, za każdorazowo-

wem zezwoleniem Ministra Przemysłu i Handlu, po wysłuchaniu opinii zainteresowanej organizacji przemysłu naftowego.

Przepis § 78 ma analogiczne zastosowanie w wypadkach obrotu zagranicznym olejem skalnym.

#### Część IV.

#### SANKCJE.

##### Skutki niedopełnienia obowiązków uczestników.

§ 80. Naruszenia postanowień niniejszego statutu podlegają karom, przewidzianym w art. 5 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306), nakładanym przez władze tamże wymienione.

Zarząd jest obowiązany zawiadamiać pisemnie Komisarza Rządowego o wszelkich wykroczeniach przeciwko statutowi. Wnioski o ukaranie przesyła właściwym władzom Komisarz Rządowy.

§ 81. Bezprawna wysyłka produktów z masy eksportowej na rynek krajowy podlega ukaraniu według p. b) art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) oraz rozporządzeń, wydanych w wykonaniu tego artykułu.

Niezależnie od ukarania, „Polski Eksport Naftowy” przeprowadzi uzupełnienie uszczupłej masy eksportowej z najbliższej produkcji.

§ 82. W wypadkach, omówionych w §§ 53 i 63, w których Zarząd nie otrzyma raportów w terminie w statucie określonym — będzie uprawniony przy przeprowadzeniu obliczeń odnośnie do przedsiębiorstwa uczestnika, opóźniającego się ze złożeniem raportu, przyjąć dane, jakie według swego uznania, na podstawie posiadanych przezeń materiałów, uważać będzie za odpowiednie, a uczestnik ten nie może z tego tytułu mieć żadnej pretenzji do „Polskiego Eksportu Naftowego”, jak również nie może się domagać ani sprostowania, ani odszkodowania.

§ 83. Każdy uczestnik odpowiada wobec „Polskiego Eksportu Naftowego” i innych uczestników, stosownie do postanowień ustawy cywilnej i handlowej, za wszelkie straty i szkody, któreby poniesli wskutek nie należytego lub nieterminowego dopełnienia przezeń obowiązków, wynikających z niniejszego statutu lub zobowiązań, zaciągniętych na jego podstawie wobec nich, lub osób trzecich.

#### Sąd Polubowny.

§ 84. Spory między „Polskim Eksportem Naftowym” a jego uczestnikami, oraz spory między uczestnikami, wynikłe ze stosunków prawnych, powstałych między nimi na podstawie niniejszego statutu, lub będących w związku z wykonaniem tych postanowień, względnie działalnością „Polskiego Eksportu Naftowego”, rozstrzyga Sąd Polubowny, o ile strony oświadczą specjalnym zapisem swą zgodę na rozstrzygnięcie spraw przez Sąd Polubowny.

Zarządzenia i uchwały organów „Polskiego Eksportu Naftowego”, których prawomocność, lub ważność, zawisa jest, stosownie do postanowień niniejszego statutu, od zgody względnie zatwierdzenia Ministra Przemysłu i Handlu, lub Komisarza Rządowego, nie mogą być zaskarżone do Sądu polubownego.

§ 85. Sąd Polubowny składa się z Przewodniczącego i dwóch sędziów, z których po jednym mianuje każda strona.

Jeżeli skarga wniesiona została przeciwko kilku pozwany, pozwani wybierają większość głosów jednego sędziego; gdyby z jakiegokolwiek przyczyn uchwala większość pozwanych nie zapadła, mianuje sędziego, na żądanie jednego z pozwanych, Dyrektor Izby Przemysłowo - Handlowej we Lwowie.

Rada Nadzorcza wybiera na pierwszym corocznym posiedzeniu pięciu przewodniczących, większością 80% oddanych głosów, w głosowaniu tajnym. Gdyby jeden lub więcej kandydatów takiej większości nie osiągnął, mianuje brakującą do pięciu liczbę przewodniczących Dyrektor Izby Przemysłowo - Handlowej we Lwowie z listy, złożonej przez Zarząd „Polskiego Eksportu Naftowego”, a zawierającej nazwiska wszystkich kandydatów, którzy nie zostali wybrani; gdyby lista tak ułożona nie zawierała przynajmniej dwukrotnie większej ilości nazwisk od wakujących miejsc, listę uzupełnia Zarząd osobami, wymienionymi po jednej przez każdego członka Rady Nadzorczej.

Z wyjątkiem przewodniczących, jednogłośnie wybranych, nie może być przewodniczącym wybrana osoba, która jest funkcjonariuszem, lub członkiem jakiegokolwiek organu naftowego przedsiębiorstwa kopalnianego, gazolinowego, rafineryjnego, rurociągowego, lub rafineryjnego, czy handlowego, lub firmy zainteresowanej finansowo w przedsiębiorstwie jednego z uczestników.

Powyższe postanowienie stosuje się do sędziów polubownych z tem ograniczeniem, że dotyczy przedsiębiorstw uczestnika spór prowadzącego.

§ 86. Przewodnictwo w poszczególnych sprawach obejmują przewodniczący według kolejno-

ści alfabetycznej ich nazwisk — o ile obie strony do dni siedmiu nie wybrą zgodnie przewodniczącego z grona osób znajdujących się na liście przewodniczących.

Jeśli strony nie powołały sędziów polubownych, wezwie przewodniczący, na którego wypadła kolejność, by do dni siedmiu tak powołał, jak i pozwanym wyznaczali jednego sędziego polubownego i przesyłał jego potwierdzenie, że mandat przyjmuje, pod tym rygorem, że w razie niedopełnienia powyższych warunków sędzię wyznaczy Przewodniczący Sądu Polubownego z listy sędziów polubownych, prowadzonej przez Izbę Przemysłowo - Handlową we Lwowie.

#### Część V.

#### NADZÓR PAŃSTWOWY.

§ 87. Przy organizacji „Polski Eksport Naftowy” działa Komisarz Rządowy, powołany przez Ministra Przemysłu i Handlu, w celu sprawowania nadzoru w myśl § 6 rozporządzenia z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754), wydane na mocy ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306).

Komisarz Rządowy czuwa nad tem, aby działalność „Polskiego Eksportu Naftowego” była zgodna z postanowieniami wspomnianej ustawy z dnia 18 marca 1932 r., na jej podstawie wydanych rozporządzeń, a w szczególności powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 12 października 1932 r. i z przepisami niniejszego statutu, oraz, iżby ta działalność odpowiadała celom i zadaniom organizacji.

Komisarz Rządowy czuwa zwłaszcza nad zgodnem z odnosnemi przepisami ustaleniem przez „Polski Eksport Naftowy” masy eksportowej, tak globalnej, jak i indywidualnej, dla każdego uczestnika, oraz nad stwierdzaniem cen krajowych i eksportowych poszczególnych produktów naftowych, a to w związku z §§ 10 i 11 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 12 października 1932 r.

W związku z tem Komisarz Rządowy jest uprawniony do:

a) wglądu we wszystkie akta, księgi, rachunki i rozliczenia „Polskiego Eksportu Naftowego”, a władze organizacji obowiązane są dostarczyć mu wszelkich żądanych wyjaśnień i materiałów,

b) brania udziału w zebraniach władz organizacji i zabierania na nich głosu bez względu na kolejność mówców i porządek obrad,

c) zgłaszania do porządku obrad spraw przez siebie wskazanych,

d) żądania zwolnienia Nadzwyczajnego Zgromadzenia Uczestników, Rady Nadzorczej i Komitetu Handlowego,

e) uchylania należycie umotywowanem zarządzeniem pisemnem, w terminie do dni siedmiu od chwili dojdęcia do jego wiadomości, uchwał i zarządzeń władz „Polskiego Eksportu Naftowego”, niezgodnych z postanowieniami ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306), wydanych na jej podstawie rozporządzeń, a w szczególności rozporządzenia z dnia 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754), oraz statutu niniejszego, — władze zaś organizacji mogą w terminie siedmiu dni od tego zarządzenia Komisarza Rządowego odwołać się do Ministra Przemysłu i Handlu, który rozstrzygnie sprawę ostatecznie,

f) zawieszania uchwał i zarządzeń władz „Polskiego Eksportu Naftowego”, jeśli nie odpowiadają one celom i zadaniom organizacji; w tym przypadku winien Komisarz Rządowy w terminie trzydniowym od daty zawieszenia skierować sprawę do rozstrzygnięcia Ministra Przemysłu i Handlu, które gdyby nie nastąpiło w terminie czteronastodniowym od daty przedstawienia sprawy Ministrowi Przemysłu i Handlu, wówczas uchwała, lub zarządzenie władz „Polskiego Eksportu Naftowego” odzyskują swą moc.

§ 88. W szczególności Komisarzowi Rządowemu przysługują uprawnienia, wynikające z poszczególnych przepisów niniejszego statutu, a to: a) składania Ministrowi Przemysłu i Handlu wniosków w sprawie zatwierdzenia budżetów, czuwanie nad wykonaniem budżetu i nad rozdziałem i spłatą opłat, nałożonych na uczestników (§§ 6 — 8),

b) rozstrzygania o zarzutach co do wpisania uczestników i oznaczenia ich masy eksportowej w spisie, przeznaczonym do oceny prawa głosowania na Zgromadzeniu Uczestników (§ 17),

c) składania Ministrowi Przemysłu i Handlu do zatwierdzenia uchwały Rady Nadzorczej, dotyczące wyboru Dyrektora (§ 21),

d) składania ze swemi uwagami Ministrowi Przemysłu i Handlu rocznego sprawozdania Zarządu z czynności „Polskiego Eksportu Naftowego” (§ 29),

e) rozstrzygania wątpliwości co do zaliczania poszczególnych produktów do właściwych grup, oraz zatwierdzenia zmian w ugrupowaniu produktów, stosownie do postanowień § 34,

f) zatwierdzenia decyzji „Polskiego Eksportu Naftowego” w sprawie zwolnienia od obowiązku wydzielania masy eksportowej produktów atypowych i wydawania, w razie potrzeby, zarządzeń co do uregulowania zbytu produktów ubocznych i atypowych (§ 35 p. 4 i 5 i § 65),

g) wyznaczania półrocznego klucza masy eksportowej w miejsce miesięcznego dla zakładów, wstrzymujących przerobę w pewnych okresach (§ 37 ustęp 2),

h) zwalniania na wysyłki z masy eksportowej na rynek krajowy (§ 37 ustęp ostatni i § 48),

i) rozstrzygania odwołań uczestników od decyzji Zarządu w sprawach zmian globalnego procentu masy eksportowej (§ 45 ustęp ostatni),

j) zarządzania, ze względu na zmianę wysokości wytwórczości, przenoszenia przedsiębiorstw do innych grup, według podziału przewidzianego w §§ 9, 10 i 11 rozporządzenia z 12 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 754) (§ 49 ustęp 2),

k) zarządzania, w razie potrzeby, dostarczenia danych, dotyczących krajowych transakcji detalicznych i składowych (§ 52),

l) zatwierdzenia formularzy raportów miesięcznych (§ 53),

m) składania właściwym władzom wniosków o ukaranie przekroczeń statutu, oraz zarządzeń i decyzji władz „Polskiego Eksportu Naftowego” i swoich własnych (§ 80),

n) zwolnienia konstytuującego Zgromadzenia Uczestników, ustalania ilości głosów, przysługującej każdemu uczestnikowi na tem Zgromadzeniu, oraz przewodniczenia temu Zgromadzeniu (§ 92),

o) zwolnienia pierwszego posiedzenia Rady Nadzorczej i przewodniczenia mu (§ 93).

§ 89. Zarówno uchylene, jak i zawieszenie przez Komisarza Rządowego uchwał i zarządzeń władz „Polskiego Eksportu Naftowego” wstępuje w życie niezwłocznie ich wykonanie aż do ostatecznego rozstrzygnięcia w myśl punktów e) lub f) § 87.

§ 90. W razie zarządzonej likwidacji „Polskiego Eksportu Naftowego” zachowuje Komisarz Rządowy, w odniesieniu do działalności likwidatorów, wszystkie w poprzednich paragrafach wyliczone uprawnienia i bierze udział w likwidacji aż do jej zakończenia.

§ 91. Koszty, połączone z nadzorem, sprawowanym przez Komisarza Rządowego, ponosi, w ustalonej przez Ministra Przemysłu i Handlu wysokości, „Polski Eksport Naftowy”, a odatne kwoty wstawiane będą corocznie do budżetu Dystryktu temu kwotami należy do Komisarza Rządowego, stosownie do instrukcji Ministra Przemysłu i Handlu.

#### Część VI.

#### PRZEPISY PRZEJŚCIOWE.

##### Ukonstytuowanie organizacji.

§ 92. Pierwsze, konstytuujące Zgromadzenie Uczestników dla wyboru Rady Nadzorczej na czas przejściowy, a to do końca roku 1933, zwołuje Komisarz Rządowy po ogłoszeniu statutu w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”. Zwołanie to nastąpi zapomocą jednorazowego obwieszczenia również w „Monitorze Polskim” przynajmniej na czternaście dni przed terminem zebrania, bez potrzeby innego zawiadamiania uczestników.

Zgromadzeniu Konstytuującemu Uczestników przewodniczy Komisarz Rządowy.

Wybór Rady Nadzorczej na Zgromadzeniu Konstytuującym będzie dokonany w ten sposób, że wyznacza:

a) po jednym członku Rady każdy z następujących uczestników:

1) „Polwin” Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych,

2) Galicyjskie Towarzystwo Naftowe „Galicia”, S. A.,

3) Galicyjskie Karpacie Naftowe Towarzystwo Akcyjne dawniej Bergheim & Mac Garvey, Spółka Akcyjna,

4) „Gazy Ziemne” Spółka Akcyjna dla Przemysłu Naftowego,

5) „Jasło”, Zakłady Przemysłowo - Naftowe Gartenberg i Schreyer, S. A.,

6) Polskie Związkiwe Rafinerie Olejów Skalnych, S. A.,

7) Spółka Akcyjna „Fanto”,

8) Spółka Akcyjna „Nafta”,

9) „Standard - Nobel w Polsce”, Spółka Akcyjna,

10) Towarzystwo Naftowe „Limanowa”, Sp. z o. o.,

11) „Vacuum Oil Company”, Spółka Akcyjna,

b) jednego członka wszyscy inni, obecni na Zgromadzeniu, uczestnicy, reprezentujący inne przedsiębiorstwa naftowe - rafinerijne, zwykłą większością głosów — przyzem każdemu uczestnikowi przysługuje jeden głos,

c) jednego członka obecni na Zgromadzeniu uczestnicy, reprezentujący samodzielnie przedsię-

wzięcia gazolinowe, zwykłą większością głosów, przyzem każdemu uczestnikowi przysługuje również jeden głos.

§ 93. Wybrana na Konstytuującym Zgromadzeniu Uczestników Rada Nadzorcza winna w terminie trzech dni ukonstytuować się przez wybór swego przewodniczącego i jego zastępcę.

Również winna Rada Nadzorcza niezwłocznie przystąpić do wyboru Dyrektora (§ 21 punkt a) i ustalić na poczet budżetu wysokość zaliczki, potrzebnej dla uruchomienia organizacji i jej funkcjonowania w ciągu pierwszego kwartału. Zaliczka ta musi być wpłacona przez uczestników niezwłocznie, a to pod rygorem § 8 statutu.

Jak długo brak dat statystycznych masy eksportowej dla rozliczenia opłat, przypadających na poszczególnych uczestników (§ 2), przynajmniej w miejsce masy eksportowej wytwórczości produktów, według statystyki Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Pierwsze zebranie Rady Nadzorczej zwołuje i przewodniczy mu Komisarz Rządowy.

§ 94. Po uzyskaniu zatwierdzenia przez Ministra Przemysłu i Handlu i po objęciu urzędowania, Dyrektor winien ogłosić w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski” ukonstytuowanie się organizacji „Polskiego Eksportu Naftowego”.

§ 95. We wszystkich wypadkach głosowania na Konstytuującym Zgromadzeniu i na ewentualnych Nadzwyczajnych Zgromadzeniach Uczestników, dopóki „Polski Eksport Naftowy” nie będzie rozporządzał własnymi danymi za sześć miesięcy swej działalności, każdy uczestnik „Polskiego Eksportu Naftowego” posiada tyle głosów, ile dziesięciotonnowych cystern produktów wytworzył globalnie w okresie, ustalonym według ustępu drugiego. Poza tem stosuje się analogicznie co do prawa głosowania przepisy § 16 niniejszego statutu.

Łosć głosów, przysługująca każdemu uczestnikowi, obliczy Komisarz Rządowy, względnie Zarząd na podstawie statystyki Ministerstwa Przemysłu i Handlu za ostatnie dwanaście miesięcy, które już zostały statystycznie opracowane i poda do wiadomości uczestników.

§ 96. W ciągu pierwszych miesięcy działalności „Polskiego Eksportu Naftowego” ustala się przepisowo podstawę do głosowania w Komitecie Handlowym w sposób następujący: w pierwszym miesiącu działalności „Polskiego Eksportu Naftowego” miarodajną będzie suma połowy łącznej wytwórczości wszystkich produktów, oraz połowy łącznego rzeczywistego eksportu wszystkich produktów za ostatnie trzy miesiące, za które istnieją w Ministerstwie Przemysłu i Handlu dane statystyczne — w drugim miesiącu suma połowy łącznej wytwórczości, oraz połowy łącznego rzeczywistego eksportu za dwa miesiące, oraz cały faktyczny eksport za ostatni miesiąc — w trzecim miesiącu suma połowy łącznej wytwórczości i połowy rzeczywistego eksportu za jeden miesiąc, oraz cały faktyczny eksport za dwa miesiące, w czwartym cały faktyczny eksport za trzy miesiące, — w piątym za cztery miesiące i tak dalej, aż uzyska się dane, dotyczące faktycznego eksportu podczas działalności „Polskiego Eksportu Naftowego” za dwanaście miesięcy.

#### Część VII.

#### PRZEPISY KONCOWE

##### Czas trwania organizacji.

§ 97. „Polski Eksport Naftowy” rozpoczyna swą działalność z dniem ukazania się w „Monitorze Polskim” ogłoszenia o jego ukonstytuowaniu się i działalności jego trwa, zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) do dnia 31 marca 1937 r. włącznie.

##### Likwidacja organizacji.

§ 98. Z upływem ustawowego czasu trwania, lub w razie zarządzonej przez Ministra Przemysłu i Handlu wcześniejszej likwidacji „Polskiego Eksportu Naftowego”, Zgromadzenie Uczestników określi sposób likwidacji, wybierze likwidatorów w oznaczonej przez siebie liczbie i oznaczy ich zakres działania, oraz ustanowi ich wynagrodzenie. Wszystkie powyższe uchwały powinny uzyskać zatwierdzenie Ministra Przemysłu i Handlu.

Z chwilą tego zatwierdzenia gasną mandaty Rady Nadzorczej i Zarządu, natomiast uprawnienia Zgromadzenia Uczestników pozostają w mocy aż do czasu ukończenia likwidacji, t. j., aż do czasu przyjęcia sprawozdania likwidacyjnego.

Zgromadzenie Uczestników zwołują likwidatorzy.

Uprawnienia do brania udziału w Zgromadzeniach Uczestników, oraz uprawnienia do głosowania pozostają na cały czas likwidacji niezmienione w tym samym zakresie, w jakim uprawnienia te przysługiwały uczestnikom na Zgromadzeniu Uczestników, na którym likwidację uchwalono.

O ile statut niniejszy nie stanowi inaczej, do postępowania likwidacyjnego należy stosować w

drodze analogji przepisy, dotyczące likwidacji spółek akcyjnych.

Majątek pozostały po pokryciu kosztów likwidacyjnych, oraz po zaspokojeniu zobowiązań „Polskiego Eksportu Naftowego” będzie zużyty stosownie do uchwały Zgromadzenia Uczestników.

#### **Zmiany statutu.**

§ 99. Zmiany niniejszego statutu mogą nastąpić w drodze zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu na wniosek Komisarza Rządowego.

Zgromadzenie Uczestników uchwałą, powziętą większością 75% oddanych głosów, może również wystąpić do Ministra Przemysłu i Handlu z wnioskiem o zmianę niniejszego statutu. Uchwała taka powzięta być może wtedy, jeśli sprawa zmiany statutu była objęta ogłoszonym porządkiem obrad Zgromadzenia.

Od dnia ukonstytuowania się „Polskiego Eksportu Naftowego” do końca roku 1933 tego rodzaju uchwały Zgromadzenia Uczestników zapadać mogą zwykłą większością głosów.

Zmiana statutu staje się ważną od chwili ogłoszenia jej przez Ministra Przemysłu i Handlu w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.